Rada
Evropské unie

Brusel 6. listopadu 2026
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	6. listopadu 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	C(2026) 8350 final
Předmět:	PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) …/… ze dne 6.11.2026 podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351

Delegace naleznou v příloze dokument C(2026) 8350 final.

Příloha: C(2026) 8350 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 6.11.2026
C(2026) 8350 final

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) …/…

ze dne 6.11.2026

podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) …/…

ze dne 6.11.2026

podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013[1], a zejména na článek 11 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení (EU) 2024/1351 má Komise každý rok určit členské státy, které jsou vystaveny migračnímu tlaku, riziku migračního tlaku nebo významné situaci v oblasti migrace. Každý rok do 15. října má Komise přijmout roční zprávu o azylu a migraci v Evropě a rozhodnutí o určení těchto členských států.

(2) S cílem stanovit, zda je určitý členský stát vystaven migračnímu tlaku, riziku migračního tlaku nebo zda se potýká s významnou situaci v oblasti migrace, provedla Komise posouzení na základě roční zprávy o azylu a migraci v Evropě[2] a prvků uvedených v článcích 9 a 10 nařízení (EU) 2024/1351. Za tímto účelem Komise vypracovala metodiku, podle níž tlak souvisí s vytvořením nepřiměřených povinností v členském státě s ohledem na celkovou situaci v oblasti migrace v Unii[3]. Aby bylo možné určit, co představuje nepřiměřené povinnosti, metodika porovnává situaci jednotlivých členských států s celkovou situací v Unii.

(3) Posouzení[4] se týká dvanáctiměsíčního období od 1. července 2025 do 30. června 2026 a jeho cílem je určit členské státy vystavené migračnímu tlaku a členské státy vystavené riziku migračního tlaku v souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1351 a definicí „migračního tlaku“ v čl. 2 bodě 24 uvedeného nařízení. Kromě toho posouzení na žádost Španělska podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1351 rovněž zohledňuje vývoj související s incidentem, k němuž došlo ve dnech 30.–31. července 2026 a který vedl k rozsáhlým nedovoleným příchodům do Autonomního města Ceuta, avšak nespadá do dvanáctiměsíčního vykazovaného období. V souladu s definicí „významné situace v oblasti migrace“ v čl. 2 bodě 25 nařízení (EU) 2024/1351 a s cílem zohlednit kumulativní účinek současných a předchozích příchodů státních příslušníků třetích

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

[2] Sdělení Evropskému parlamentu a Radě o výroční zprávě o azylu a migraci v Evropě jako součásti ročního evropského cyklu řízení migrace, COM(2026) 835.

[3] SWD(2025) 792, Metodika pro účely prováděcího rozhodnutí Komise podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351.

[4] Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2025/2323 ze dne 11. listopadu 2025, jelikož první prováděcí rozhodnutí přijaté Komisí podle článku 11 nařízení (EU) 2024/1351 již posoudilo vykazované období od 1. července 2024 do 30. června 2025 pro účely posouzení migračního tlaku a od 1. července 2020 do 30. června 2025 pro účely posouzení významné situace v oblasti migrace.

zemí nebo osob bez státní příslušnosti za rok se při posuzování významné situace v oblasti migrace přihlíží k období od 1. července 2021 do 30. června 2026.

(4) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 se počet nedovolených překročení vnějších hranic Unie snížil o 32 %, což ukazuje, že celková migrační situace v Unii se nadále zlepšuje, a to již ve druhém vykazovaném období v řadě. Žádosti o mezinárodní ochranu (–16 %) a nedovolený pohyb (–13 %) rovněž vykazují klesající tendenci, což svědčí o pokračujícím poklesu pozorovaném již od roku 2024.

(5) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026, na základě roční zprávy o azylu a migraci v Evropě a prvků uvedených v článcích 9 a 10 nařízení (EU) 2024/1351, poté, co byly všechny příslušné kvantitativní a kvalitativní údaje a informace agregovány a vyhodnoceny ve vztahu k celkové situaci v Unii, dospělo posouzení k závěru, že Řecko a Kypr jsou vystaveny migračnímu tlaku. Posouzení rovněž dospělo k závěru, že Itálie je vystavena migračnímu tlaku z důvodu velkého počtu příchodů v důsledku vylodění po pátracích a záchranných operacích. Kromě toho v návaznosti na žádost Španělska, aby byl zohledněn vývoj nespadající do dvanáctiměsíčního vykazovaného období, což je možnost stanovená v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1351, a zejména incident, k němuž došlo ve dnech 30.–31. července 2026 a který vedl k rozsáhlým nedovoleným příchodům do Autonomního města Ceuta, posouzení rovněž dospělo k závěru, že Španělsko je vystaveno migračnímu tlaku.

(6) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 sice trendy v Řecku ve srovnání s předchozím dvanáctiměsíčním obdobím nadále vykazovaly pokles, ve vztahu k celkové situaci v Unii však tato země čelila nepřiměřeným povinnostem, zejména kvůli počtu nedovolených překročení hranic, žádostí o mezinárodní ochranu a vysokému počtu kladných rozhodnutí. Ačkoli počet nedovolených překročení hranic klesl o 23 %, země zaznamenala nejvyšší počet nedovolených překročení hranic v poměru ke svému hrubému domácímu produktu (HDP) a počtu obyvatel a zaznamenala významný nárůst počtu příchodů v důsledku pátracích a záchranných operací (+74 %). Navíc, ačkoli se počet žádostí o mezinárodní ochranu registrovaných v Řecku ve srovnání s vykazovaným obdobím posuzovaným podle prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2025/2323 snížil o 19 %, Řecko nadále dostávalo nejvyšší počet žádostí o mezinárodní ochranu v poměru ke svému HDP a počtu obyvatel. Více než polovina všech příchodů do Řecka po trase přes východní Středomoří byla zaznamenána na Krétě.

(7) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 bylo Španělsko i nadále obzvláště vystaveno kolísajícím vlnám nedovolených příchodů trasami přes západní Středomoří a Atlantik. Na Španělsko připadalo přibližně 20 % všech nedovolených překročení hranic na úrovni Unie a bylo třetím členským státem, pokud jde o počet příchodů v důsledku pátracích a záchranných operací. Zatímco počet žádostí o mezinárodní ochranu se snížil o 22 %, Španělsko obdrželo třetí největší počet žádostí v poměru k HDP a počtu obyvatel v Unii a čtvrtý v absolutních číslech. Španělsko rovněž patřilo mezi členské státy s nejvyšším počtem registrací k dočasné ochraně a v Unii bylo v absolutních číslech na čtvrtém místě. Při zvažování a posuzování příslušných kvantitativních a kvalitativních údajů a informací ve vztahu k celkové situaci v Unii za vykazované období od 1. července 2025 do 30. června 2026 bylo Španělsko označeno za zemi vystavenou riziku migračního tlaku. V návaznosti na incident, k němuž došlo ve dnech 30.–31. července 2026 a který vedl k rozsáhlým nedovoleným příchodům do Autonomního města Ceuta, však Španělsko požádalo

Komisi, aby tento vývoj zohlednila v kontextu stávajícího ročního evropského cyklu řízení migrace. Po posouzení kvantitativních i kvalitativních údajů a informací týkajících se vykazovaného období a dodatečných údajů a informací předaných španělskými orgány podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1351 v souvislosti s incidentem, k němuž došlo ve dnech 30.–31. července 2026 a který vedl k rozsáhlým nedovoleným příchodům do Autonomního města Ceuta, se dospělo k závěru, že Španělsko čelilo nepřiměřeným povinnostem ve vztahu k celkové situaci v Unii.

(8) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 se situace v oblasti migrace a azylu na Kypru ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím zlepšila, ale ve vztahu k celkové situaci v Unii země stále čelila nepřiměřeným povinnostem, zejména v důsledku registrací k dočasné ochraně, nedovolených překročení hranic, žádostí o mezinárodní ochranu a přetíženého systému navracení. Navzdory poklesu počtu nedovolených překročení hranic o 34 % ve srovnání s vykazovaným obdobím posuzovaným podle prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2025/2323 představuje počet příchodů v poměru k HDP a počtu obyvatel zátěž pro azylový a migrační systém Kypru. Kypr obdržel druhý nejvyšší počet žádostí o mezinárodní ochranu ve sledovaném období v poměru k HDP a počtu obyvatel.

(9) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 se v Itálii po pátracích a záchranných operacích vylodil vysoký počet osob. Ačkoli se celkový počet osob vyloděných v Itálii ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím snížil o 33 %, podíl a absolutní počet příchodů v důsledku opakovaných vylodění po pátracích a záchranných operacích byly takového rozsahu, že Itálii způsobily nepřiměřené povinnosti ve srovnání s celkovou situací v Unii. Na Itálii připadalo 42 % z celkového počtu osob vyloděných v Unii.

(10) Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026, na základě zjištění roční zprávy o azylu a migraci v Evropě a prvků uvedených v článcích 9 a 10 nařízení (EU) 2024/1351, poté, co byly všechny příslušné kvantitativní a kvalitativní údaje a informace zohledněny a vyhodnoceny ve vztahu k celkové situaci v Unii, byly Belgie, Česko, Německo, Estonsko, Irsko, Francie, Chorvatsko, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko a Finsko označeny za členské státy vystavené riziku migračního tlaku. Ačkoli bylo Španělsko během vykazovaného období rovněž označeno za členský stát vystavený riziku migračního tlaku, byl učiněn závěr, že Španělsko čelí nepřiměřeným povinnostem ve vztahu k celkové situaci v Unii, a to na základě posouzení dodatečných údajů a informací souvisejících s incidentem, k němuž došlo ve dnech 30.–31. července 2026 v Ceutě.

(11) Chorvatsko jako členský stát prvního vstupu do Unie bylo i nadále obzvláště vystaveno kolísajícím vlnám nedovolených příchodů trasami přes západní Balkán a východní Středomoří. Výrazný nárůst počtu nedovolených příchodů v průběhu roku by mohl vést k tomu, že chorvatské migrační a azylové systémy, které jsou již tak pod značným tlakem, budou čelit nepřiměřeným povinnostem. Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 měla na Chorvatsko dopad nedovolená překročení hranic, přičemž tato země zaznamenala 78 % všech příchodů na západobalkánské trase, což je druhý nejvyšší počet nedovolených překročení hranic na úrovni Unie v poměru k HDP a počtu obyvatel, a připadal na něj v relativním vyjádření nejvyšší počet odepření vstupu v Unii. Chorvatsko navíc přijalo v relativním vyjádření nejvyšší počet přemístění v souladu s nařízením (EU) č. 604/2013. Chorvatsko zároveň obdrželo nejvyšší počet rozhodnutí v poměru ke svému HDP a počtu obyvatel o žádostech předložených Chorvatskem jiným členským státům, aby převzaly odpovědnost za osoby, které do Chorvatska přišly nedovoleným způsobem a

jejichž žádosti by měl posoudit jiný členský stát v souladu s nařízením (EU) č. 604/2013[5]. Kromě toho Chorvatsko zaznamenalo ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím nárůst o 109 % v absolutních číslech, pokud jde o počet rozhodnutí obdržených v reakci na tyto žádosti předložené jiným členským státům.

(12) Neustále se zvyšující počet registrací k dočasné ochraně vyvíjel trvalý tlak na české vnitrostátní přijímací systémy. Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 zaznamenala daná země nejvyšší počet registrací k dočasné ochraně v Unii v poměru k HDP a počtu obyvatel – na úrovni výrazně přesahující úrovně zaznamenané jinými členskými státy.

(13) Řada členských států zaznamenala vysoký počet nedovolených pohybů žadatelů o mezinárodní ochranu v rámci Unie, což zatěžovalo jejich azylové, migrační a přijímací systémy. Problémy spojené s těmito nedovolenými pohyby jsou řešeny uznáním možnosti uplatnit na tyto případy kompenzace v oblasti příslušnosti jako součást solidárních příspěvků dotčených/postižených členských států. Během vykazovaného období od 1. července 2025 do 30. června 2026 zaznamenalo Německo významný pokles o 56 % u přijatých rozhodnutí o odchozích žádostech předložených jiným členským státům, aby převzaly odpovědnost za osoby, které do Německa přišly nedovoleným způsobem. Navzdory tomuto poklesu obdrželo Německo v absolutních číslech druhý nejvyšší počet rozhodnutí o těchto žádostech ze všech členských států. Kromě toho Německo sice zaznamenalo téměř 20% pokles u přijatých žádostí o mezinárodní ochranu ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím, ale během vykazovaného období nadále přijímalo nejvyšší počet žádostí v Unii v absolutním vyjádření, což mělo dopad na jeho azylové a přijímací systémy. Tato skutečnost byla dále umocněna přijetím nejvyššího počtu osob požívajících dočasné ochrany v Unii v absolutním vyjádření a velmi vysokým podílem žádostí o mezinárodní ochranu v posledních deseti letech. Francie rovněž zaznamenala velmi vysoký počet případů nedovoleného pohybu žadatelů o mezinárodní ochranu ve srovnání s ostatními členskými státy a čelila nedovoleným překročením hranic při výjezdu do Spojeného království, což mělo dopad na její vnitrostátní azylové a přijímací systémy. Francie obdržela druhý nejvyšší počet žádostí v absolutních číslech a šestý v relativním vyjádření, ačkoli počet žádostí o mezinárodní ochranu se ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím snížil o 8 %. Případy nedovoleného pohybu žadatelů o mezinárodní ochranu měly dopad i na Belgii, Lucembursko a Nizozemsko a zatěžovaly jejich přijímací systémy. Slovinsko rovněž zaznamenalo značný počet případů nedovoleného pohybu a v poměru ke svému HDP a počtu obyvatel bylo příjemcem nejvyššího počtu rozhodnutí o žádostech o přijetí zpět zaslaných během vykazovaného období. Irsko zaznamenalo trvale vysoký počet žádostí o mezinárodní ochranu v relativním vyjádření, přičemž významná část žadatelů vstupuje do země nedovoleným způsobem, především přes pozemní hranici se Spojeným královstvím; to spolu s významným počtem osob požívajících dočasné ochrany v Irsku mělo dopad na jeho vnitrostátní azylový a přijímací systém. Na Rumunsko připadá 89 % případů nedovoleného překročení východní hranice EU, přičemž 99 % státních příslušníků třetích zemí přichází z Ukrajiny. Rumunsko se umístilo na pátém místě mezi členskými státy, pokud jde o registrace k dočasné ochraně, a potýká se s rostoucími

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj/ces).

problémy, pokud jde o jeho přijímací kapacitu, které by mohly nabrat na intenzitě s dalšími příchody v důsledku probíhající války Ruska proti Ukrajině.

(14) Kroky Ruska a Běloruska nadále ovlivňovaly migrační dynamiku, zejména v Estonsku, Lotyšsku, Litvě, Polsku a Finsku. V reakci na pokračující státem podporované pokusy o zneužívání migrace jako zbraně posilovalo Estonsko nadále opatření v oblasti správy hranic na své hranici s Ruskem; Lotyšsko a Litva nadále posilovaly opatření ostrahy na svých hranicích s Běloruskem; Polsko rozšířilo nárazníkovou zónu podél své hranice s Běloruskem, aby zachovalo operační ostražitost a zajistilo účinnost ochrany hranic; Finsko prodloužilo zvláštní vnitrostátní režim na svých hraničních přechodech s Ruskem v reakci na pokusy Ruska zneužívat migraci jako zbraň.

(15) Na základě roční zprávy o azylu a migraci v Evropě a prvků uvedených v článcích 9 a 10 nařízení (EU) 2024/1351 a z důvodu kumulativního účinku kvantitativních a kvalitativních údajů a informací agregovaných a vyhodnocených během pětiletého období od 1. července 2021 do 30. června 2026 dospělo posouzení k závěru, že se Bulharsko, Česko, Estonsko, Chorvatsko, Rakousko a Polsko potýkají s významnou situací v oblasti migrace.

(16) V Bulharsku v posledních pěti letech zatěžoval jeho systém, v poměru k jeho podílu HDP a počtu obyvatel, zejména příliv registrací k dočasné ochraně od roku 2022 spolu s relativně vysokým počtem žádostí o mezinárodní ochranu, a to především z toho důvodu, že Bulharsko vydalo značný počet kladných rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu, jakož i zamítnutí žádostí o mezinárodní ochranu, což vytvořilo vysokou zátěž pro jeho systém navracení.

(17) Při posuzování situace v Chorvatsku v posledních pěti letech a ve vztahu k celkové situaci v Unii měl tlak na jeho systém navracení v poměru k podílu na HDP a počtu obyvatel, kromě povinností na jeho vnějších hranicích, významný dopad na kapacity Chorvatska. Chorvatsko vydalo v relativním vyjádření velký počet odepření vstupu a soustavně zaznamenává relativně vysoký počet nedovolených překročení hranic v důsledku převaděčství migrantů v regionu.

(18) V návaznosti na pokračující útočnou válku Ruska a eskalaci útoků vůči Ukrajině požívalo ke dni 30. června 2026 v Unii dočasné ochrany 4,4 milionu osob. Od začátku války zaznamenávají Polsko a Česko v poměru k HDP a počtu obyvatel jeden z nejvyšších počtů registrací k dočasné ochraně v Unii. To v posledních letech, od roku 2022, v těchto členských státech výrazně zatěžovalo migrační a azylové systémy a systémy správy hranic a vytvořilo problémy v oblasti integrace. Estonsko zaznamenalo v poměru k HDP a počtu obyvatel vysoký počet registrací k dočasné ochraně, jakož i poměrně značný počet žádostí o mezinárodní ochranu, což v posledních pěti letech vedlo k vysokému počtu kladných rozhodnutí.

(19) Během pětiletého období od 1. července 2021 do 30. června 2026 obdrželo Rakousko vysoký počet žádostí o mezinárodní ochranu. Ačkoli se tento počet nadále snižoval, celkový počet žádostí o mezinárodní ochranu a výsledný počet kladných rozhodnutí za toto pětileté období měly kumulativní účinek na kapacitu migračních, přijímacích a azylových systémů v Rakousku.

(20) Členské státy určené tímto rozhodnutím jako státy vystavené migračnímu tlaku by měly mít přístup k ročnímu rezervoáru solidarity zřízenému prováděcím rozhodnutím Rady podle článku 57 nařízení (EU) 2024/1351 a měly by informovat Komisi a Radu podle čl. 58 odst. 1 uvedeného nařízení o svém záměru roční rezervoár solidarity

využít, přičemž zahrnou informace o druhu a úrovni potřebných solidárních opatření. Pokud členský stát, který je vystaven migračnímu tlaku, roční rezervoár solidarity nevyužije nebo neoznámí potřebu jej využít, může v souladu s článkem 61 nařízení (EU) 2024/1351 požádat o úplné nebo částečné snížení svých přislíbených příspěvků do ročního rezervoáru solidarity.

(21) Členské státy určené tímto rozhodnutím jako státy vystavené riziku migračního tlaku by měly mít přednostní přístup ke stálému souboru nástrojů podpory EU v oblasti migrace stanovenému v článku 6 nařízení (EU) 2024/1351.

(22) S cílem usnadnit využívání stálého souboru nástrojů podpory EU v oblasti migrace členskými státy, které jsou vystaveny riziku migračního tlaku, bude Komise poskytovat podporu a koordinovat s příslušnými agenturami Unie možné stanovení priorit při poskytování provozní podpory.

(23) Členské státy určené tímto rozhodnutím jako státy, které se potýkají s významnou situací v oblasti migrace, jsou v souladu článku 62 nařízení (EU) 2024/1351 oprávněny požádat o úplné nebo částečné snížení svých solidárních příspěvků.

(24) Podle čl. 11 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) 2024/1351 se uskutečnily konzultace s členskými státy, které byly v tomto rozhodnutí označeny za členské státy vystavené migračnímu tlaku, riziku migračního tlaku a významné situaci v oblasti migrace.

(25) Aby byla zajištěna rovnováha mezi solidaritou a spravedlivým rozdělením odpovědnosti a aby bylo zajištěno fungování nařízení (EU) 2024/1351, stanoví čl. 60 odst. 3 uvedeného nařízení, že přispívající členské státy nejsou povinny dodržet své přislíbené příspěvky vůči členskému státu, který využívá pomoci, pokud Komise zjistila systémové nedostatky, pokud jde o pravidla příslušnosti stanovená v části III téhož nařízení, jež by mohly mít závažné negativní důsledky pro fungování uvedeného nařízení. Část III nařízení (EU) 2024/1351 stanoví mimo jiné povinnosti příslušného členského státu přijmout přemístění osob, pro něž byl určen jako příslušný.

(26) Vzhledem k tomu, že pravidla stanovená v části III nařízení (EU) 2024/1351 jsou v souladu s pravidly stanovenými v nařízení (EU) 604/2013 a od svého vstupu v platnost uvedená pravidla nahradila, pokračující nedodržování povinností vyplývajících z obou nařízení by představovalo systémové nedostatky, pokud jde o pravidla stanovená v části III nařízení (EU) 2024/1351, které by mohly mít závažné negativní důsledky pro fungování uvedeného nařízení.

(27) V prosinci 2022 Itálie pozastavila přijímání přemisťovaných osob podle nařízení (EU) č. 604/2013, s výjimkou případů sloučení rodiny nezletilých osob bez doprovodu. Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) ve svém rozsudku ze dne 19. prosince 2024 ve spojených věcech C-185/24 a C-189/24 konstatoval, že se členský stát určený jako příslušný na základě kritérií stanovených v kapitole III nařízení (EU) č. 604/2013 nemůže této odpovědnosti jednostranně zbavit. Tento závěr potvrdil SDEU ve svém rozsudku ze dne 5. března 2026.

(28) Ve svém sdělení ze dne 15. července 2026 Komise posoudila pokrok, jehož Itálie dosáhla při nápravě postupů, které byly dříve pozorovány při uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, a při zajišťování účinného fungování nových pravidel příslušnosti podle nařízení (EU) 2024/1351. Toto posouzení, které se týkalo prvních týdnů od vstupu nových pravidel v platnost, dospělo k závěru, že po vstupu nařízení (EU) 2024/1351 v platnost vynaložila Itálie značné úsilí na přípravu na provádění části III nařízení (EU) 2024/1351, mimo jiné posílením operativní kapacity vnitrostátní

jednotky podle nařízení o řízení azylu a migrace, přizpůsobením svých pracovních postupů a systémů správy případů, určením míst přemístění v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2025/2055, dokončením nezbytných technických příprav a provedením technických požadavků týkajících se systému Eurodac a modernizované sítě DubliNet. Italské orgány Komisi potvrdily, že italský vnitrostátní přijímací systém je dostatečný k zajištění toho, aby osoby přemístěné podle nařízení (EU) 2024/1351, včetně rodin s dětmi a zranitelných žadatelů, byly ubytovány v rámci stávající celostátní sítě přijímacích zařízení. Plán pro nepředvídané události vypracovaný Itálií podle směrnice (EU) 2024/1346 navíc stanoví rychlé rozšíření přijímací kapacity prostřednictvím dalších ubytovacích míst v případě nárůstu příchozích přemístění. V té době však Komise nezjistila žádné konkrétní náznaky, které by naznačovaly, že postupy podle nařízení (EU) č. 604/2013 se již nepoužívají, zejména pokud jde o pozastavení přijímání přemístění, s výjimkou případů sloučení rodiny nezletilých osob bez doprovodu. Kromě toho nic neukazovalo na to, že by italské orgány aktivně spolupracovaly s ostatními členskými státy, pokud jde o praktické a logistické kroky k obnově procesu přemísťování. Přednostně bylo zapotřebí odstranit všechny zbývající překážky, mimo jiné tím, že se upustí od postupů, které bránily uskutečňování přemístění, a zajistí se nezbytné zapojení a operativní spolupráce s ostatními členskými státy, pokud jde o veškerá praktická a logistická opatření, tak aby byla přemístění prováděna účinně a v souladu s nařízením (EU) 2024/1351.

(29) Na základě informací poskytnutých členskými státy od 12. června 2026 italské orgány nadále odmítaly přemístění požadovaná jinými členskými státy a bylo třeba dále rozvíjet operativní spolupráci s cílem usnadnit přemístění osob, u nichž Itálie přijala nebo potvrdila žádosti a oznámení v souladu s články 40 a 41 nařízení (EU) 2024/1351. Podle informací, které Komise obdržela, se navíc vyskytly případy, kdy italské orgány vrátily osoby do přemisťujících členských států, přestože Itálie byla určena jako příslušný členský stát. Tyto případy se týkají zejména přemístění prováděných v souladu s čl. 25 odst. 5 třetím pododstavcem a čl. 26 odst. 3 pátým pododstavcem prováděcího nařízení Komise (EU) 2025/2055. V neposlední řadě Itálie změnila standardní místa pro přemístění oznámená v souladu s čl. 23 odst. 1 druhým pododstavcem prováděcího nařízení Komise (EU) 2025/2055, která byla podle italských orgánů nutná z vnitřních organizačních důvodů a s cílem zajistit lepší řízení velkého počtu případů migrace, s nimiž se Itálie potýká, včetně předcházení riziku útěku.

(30) Zároveň byl zaznamenán určitý pozitivní vývoj, jelikož Itálie podnikla kroky k navázání dvoustranných kontaktů s členskými státy s největším počtem případů podle nařízení (EU) 2024/1351 směrem do Itálie, což vedlo kromě přemístění nezletilých osob bez doprovodu za účelem sloučení rodiny k omezenému počtu přemístění. Kromě toho Itálie dne 29. října 2026 přijala nový úřední dopis, v němž se uvádí, že Itálie obnovila proces přemísťování od 12. června 2026, s výhradou individuálního posouzení toho, zda jsou příslušné podmínky skutečně splněny. Tento oběžník nahrazuje oběžník vydaný italskou jednotkou dublinského systému dne 5. prosince 2022 a aktualizovaný dne 7. prosince 2022, který se týká dočasného pozastavení přemísťování podle nařízení (EU) č. 604/2013, s výjimkou případů sloučení rodiny nezletilých osob bez doprovodu.

(31) Jedná se o nový povzbudivý vývoj, který vyžaduje pečlivé a průběžné sledování, aby bylo možné určit, zda bude účinně a udržitelně obnovena praktická spolupráce se všemi členskými státy a přemísťování osob, za něž je Itálie v souladu s nařízením (EU) 2024/1351 odpovědná, a všechny nedostatky tak budou odstraněny.

(32) Za tímto účelem by Itálie měla pokračovat v přijímání rozhodných opatření k řešení stávajících nedostatků. Zejména by měla zajistit, aby byl úřední dopis ze dne 29. října 2026 proveden plně v souladu s duchem a literou nařízení (EU) 2024/1351. To znamená, že jakékoli posouzení prováděné jednotkami dublinského systému a přemístění splňují podmínky stanovené v nařízení (EU) 2024/135, zejména pokud jde o oznámení o přijetí zpět, vzhledem k jejich automatické povaze. Itálie by měla navázat účinnou a udržitelnou operativní spolupráci se všemi členskými státy, zejména pokud jde o provádění kapitoly V prováděcího nařízení Komise (EU) 2025/2055. V této souvislosti je důležité, aby formuláře předložené Itálii v souladu s přílohami V a VI uvedeného prováděcího nařízení byly zpracovány účinně a aby byly odpovídajícím způsobem poskytnuty nezbytné praktické a logistické informace. V rámci této spolupráce by Itálie měla zajistit, aby standardní místa pro přemístění oznámená v souladu s čl. 23 odst. 1 druhým pododstavcem prováděcího nařízení Komise (EU) 2025/2055 umožňovala účinné přemísťování ze strany jiných členských států bez zbytečných provozních překážek. Itálie by zároveň měla aktivně informovat o upřednostňovaných způsobech přemísťování a měla by být zajištěna úzká spolupráce mezi členskými státy přemístění a Itálií s cílem omezit využívání standardních míst.

(33) S ohledem na výsledek sledování a konzultací s členskými státy a s ohledem na povahu, rozsah a dopad těchto postupů, pokud nebudou udržitelným způsobem napraveny, by pokračující systematické nedodržování ustanovení části III nařízení (EU) 2024/1351 ze strany Itálie, zejména pokud jde o přemístění v rámci příslušnosti, představovalo systémové nedostatky, které by mohly mít závažné negativní důsledky pro fungování uvedeného nařízení ve smyslu čl. 60 odst. 3 čtvrtého pododstavce daného nařízení.

(34) Z tohoto důvodu by Komise měla situaci i nadále sledovat na základě informací, které budou Itálie a ostatní členské státy muset pravidelně poskytovat. Aby bylo zajištěno objektivní určení toho, zda byly dříve pozorované postupy napraveny, a tedy byla účinně a udržitelně obnovena praktická spolupráce a přemísťování, měla by Komise konzultovat členské státy a informovat fórum solidarity EU na technické úrovni. Zároveň pokud sledování ukáže, že dříve pozorované postupy nejsou účinně napraveny, měla by na to Komise upozornit Fórum solidarity na vysoké úrovni za účelem diskuse; pokud situace přetrvává, Komise na tuto skutečnost odpovídajícím způsobem upozorní Radu.

(35) Ve svém sdělení ze dne 15. července 2026 Komise posoudila pokrok, jehož Řecko dosáhlo při nápravě postupů zjištěných při uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, a dospěla k závěru, že opatření přijatá řeckými orgány, včetně jejich aktivního zapojení a spolupráce s ostatními členskými státy, představují pozitivní důkazy pokroku a prokazují připravenost Řecka zajistit účinné a správné provádění části III nařízení (EU) 2024/1351. Komise se však v té době domnívala, že je příliš brzy na to, aby bylo možné dospět k závěru, zda byly dříve zjištěné postupy plně napraveny. Na základě informací poskytnutých členskými státy od 12. června 2026 byl pokrok zmíněný v posouzení Komise z července 2026 dále konsolidován. Byla navázána účinná spolupráce mezi Řeckem a všemi členskými státy. Řecko nadále poskytovalo kladné odpovědi na žádosti o převzetí a oznámení o přijetí zpět. Změna postupů pozorovaných při uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013 vedla k prvním úspěšným přemístěním do Řecka. Komise by měla i nadále sledovat pokrok, jehož Řecko dosáhlo při průběžném a trvale účinném provádění části III nařízení (EU) 2024/1351.

(36) V souladu s článkem 4 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě

o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko dopisem ze dne 14. května 2024 své přání přijmout nařízení (EU) 2024/1351 a být jím vázáno. Rozhodnutí Komise (EU) 2024/2088[6] tuto účast potvrdilo. Irsko se tudíž účastní přijímání tohoto rozhodnutí.

(37) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy, které jsou vystaveny migračnímu tlaku, jsou stanoveny v příloze I.

Článek 2

Členské státy, které jsou vystaveny riziku migračního tlaku, jsou stanoveny v příloze II.

Článek 3

Členské státy, které se potýkají s významnou situací v oblasti migrace, jsou stanoveny v příloze III.

Článek 4

1. Komise musí sledovat, zda Itálie po vstupu nařízení (EU) 2024/1351 v platnost napravila stávající postupy a postupy uvedené v článku 4 prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2025/2323[7].

2. V průběhu uvedeného sledování věnuje Komise zvláštní pozornost operativní spolupráci při uplatňování pravidel stanovených v části III nařízení (EU) 2024/1351. Komise vyzve Itálii a druhý členský stát, aby od vstupu nařízení (EU) 2024/1351 v platnost pravidelně, nejméně však každé tři měsíce, předkládaly relevantní informace, zejména o účinnosti operativní spolupráce, vyřizování a provádění řízení o příslušnosti, provádění přemístění v rámci příslušnosti a spolupráci na praktických a logistických opatřeních mezi členskými státy, pokud jde o osoby, pro něž je Itálie příslušná v souladu s nařízením (EU) 2024/1351.

3. Komise pravidelně informuje fórum solidarity EU na technické úrovni uvedené v článku 14 nařízení (EU) 2024/1351 o výsledku sledování uvedeného v odstavci 2. Pokud sledování ukáže, že dříve pozorované postupy nejsou účinně napraveny, měla by na to Komise upozornit Fórum solidarity na vysoké úrovni za účelem diskuse. Pokud situace přetrvává, Komise na tuto skutečnost odpovídajícím způsobem upozorní Radu.

4. Pokud Komise na základě informací získaných podle odstavce 2, jakož i na základě sledování uvedeného v odstavcích 2 a 3 a nejpozději spolu s rozhodnutím uvedeným

[6] Rozhodnutí Komise (EU) 2024/2088 ze dne 31. července 2024, kterým se potvrzuje účast Irska na provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 o řízení azylu a migrace a o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 (Úř. věst. L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

[7] Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2025/2323 ze dne 11. listopadu 2025 podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 (Úř. věst. L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2323/oj).

v článku 11 nařízení (EU) 2024/1351, které má být přijato v roce 2027, zjistí, že postupy uvedené v odstavci 1 nebyly napraveny, a jejich další existence tudíž představuje systémové nedostatky, které by mohly mít závažné negativní důsledky pro fungování nařízení (EU) 2024/1351, použije se čl. 60 odst. 3 čtvrtý pododstavec uvedeného nařízení.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2027.

V Bruselu dne 6.11.2026

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN